

(1922–1989)

*Нагороджений медалями:
“За відвагу”
“За бойові заслуги”
“За визволення Праги”*

Левченко Михайло Олександрович – доктор філологічних наук, професор.

Народився 4 листопада 1922 р. у с. Петрівка Пирятинського р-ну Полтавської обл.

Навчався в Київському університеті. Студентом пішов на війну (1943). Був полковим розвідником, командиром стрілецького відділення, потім працював у газеті “Патріот Батьківщини”. Учасник бойових дій за Київ, Львів, Прагу. Після війни закінчив навчання в Одеському університеті. Працював у Криворізькому педінституті, викладав українську літературу. На початку 50-х повернувся до Одеси. Вчився, працював у газеті. Захистив кандидатську дисертацію на тему “В. Маяковський і українська радянська поезія” (1954). Захистив докторську дисертацію “Шляхи розвитку української прози” (1966). В ОДУ ім. І. І. Мечникова був засновником окремої кафедри російської літератури класичного періоду (від давніх часів до 1917 р.). Довів слушність розробки курсу історії російської літератури кінця XIX – початку XX сторіччя. Очолював нову кафедру російської літератури (1968–1987).

М. О. Левченко – член Спілки письменників СРСР, був заступником голови Одеської обласної філії письменників, багато працював в альманасі “Горизонт”.

Автор книжок: “На півдні” (1959), “Чехов у зв’язках з Україною” (1960), “Нескорена молодість” (1961), “Випробування історією” (1970), “Живий серед живих” (1974), “Художній літопис вогненних років” (1977). Трагічно загинув 25 січня 1989 року.

Нагороджений медалями “За відвагу”, “За бойові заслуги”, “За визволення Праги”.